

19.2.2008

Dnro 2294/4/06

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Mikko Eteläpää

KOTIETSINTÄÄ JA AMPUMA-ASELUPAMENETTELYÄ KOSKEVA PÄÄTÖS

1

KANTELU

Kantelija pyysi 11.7.2006 eduskunnan oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä oikeusasiamiestä tutkimaan - - - poliisilaitoksen menettelyä asian - - - tutkinnassa ja poliisipäällikön menettelyä ampuma-asetta koskevassa lupa-asiassa.

Esitutkintaa koskeva kantelijan arvostelu kohdistui erityisesti siihen,

- että hänelle soitettiin iltapäivällä 29.6.2005 ja kutsuttiin kuulusteluun samana päivänä klo 18, vaikka hän kertoi olevansa töissä klo 21 asti, jonka jälkeen hän olisi voinut saapua kuulusteluun. Kantelijan mukaan hänelle aiheutui tästä hankaluutta, koska hänen oli hankittava "tuuraaja" työpaikalleen.
- että hänet kuulusteltiin mainittuna päivänä epäiltynä, vaikka hän oli ilmoittanut, ettei hänen avustajansa pääse paikalle tuohon tilaisuuteen.
- ettei hänelle annettu tilaisuutta kutsua todistajaa 29.6.2006 hänen kotonaan pidettyyn kotietsintään.

Ampuma-aselupamenettelyä kantelija arvosteli, koska hänelle myönnettiin hankkimislupa kahden aseiden hankkimiseen, mutta hänelle ei myönnettykään hallussapitolupaa hankittuihin aseisiin rikosepäilyyn ja aiempien lupien lukuisuuteen vedoten, vaikka mainitut olosuhteet olivat olemassa jo hankkimislupia myönnettäessä ja poliisin tiedossa.

- - -

3

RATKAISU

3.1

Tapahtumat

Käytettävissä olevan selvityksen perusteella - - - poliisilaitoksen tutkittavana on ollut 20.6.2005 klo 3.50 tapahtunut epäilty varkaus. Poliisin käyttöönsä saamissa tapahtumaa koskevissa valvontakameran kuvissa esiintyi pakettiauto, jonka rekisteriin merkitty omistaja kantelija oli. Kantelijaa kuultiin muun muassa auton omistussuhteiden selvittämiseksi todistajana 29.6.2005 klo 12.31. Selvitysten mukaan asiassa ilmeni kantelijan kuulustelun johdosta kuitenkin seikkoja, joiden vuoksi tutkinnanjohtaja arvioi, että kantelijaa olikin kuulusteltava epäiltynä.

- - - poliisilaitos oli myöntänyt kantelijalle 18.7.2005 kiväärin hankkimisluvan ja 5.9.2005 haulikon hankkimisluvan. Kantelija hankki aseet 9.9.2005 ja haki aseille hallussapitolupaa. Poliisipäällikkö teki

20.9.2005 hallussapitolupa-asiassa lykkäyspäätöksen. Lykkäystä hän perusteli rikosepäilyllä ja sillä, että kantelijan oli esitettävä lisäselvitystä metsästysoikeuksistaan ja oikeudesta harjoittaa urheiluaammuntaa sekä lisäselvitystä ostamansa aseiden kaliperista. Lykkäykseen vaikutti päätöksen mukaan lisäksi se, että kantelijalla oli ennestään 22 aselupaa ja neljä rinnakkaislupaa.

3.2

Kuulusteluajankohta

Esitutkintalain 17 §:n 1 momentin mukaan jokainen, jolta otaksutaan voitavan saada selvitystä rikoksesta tai jonka läsnäolo esitutkintatoimenpidettä suoritettaessa on muutoin tarpeen rikoksen selvittämiseksi, on velvollinen kutsusta saapumaan esitutkintaan sen kihlakunnan alueella, missä hän oleskelee. Esitutkintalain 8 §:n 2 momentin mukaan esitutkinta on toimitettava siten, ettei ketään aiheettomasti saateta epäluulon alaiseksi ja ettei kenellekään tarpeettomasti aiheuteta vahinkoa tai haittaa. Poliisilain 2 §:n 2 momentin mukaan poliisin toimenpiteet on suoritettava aiheuttamatta suurempaa vahinkoa tai haittaa kuin on välttämätöntä tehtävän suorittamiseksi. Toimenpiteiden on oltava perusteltuja suhteessa tehtävän tärkeyteen ja kiireellisyyteen sekä tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttaviin seikkoihin.

Selvitysten mukaan kantelijan kuulustelulla oli kiire, koska asian vuoksi eräs toinen henkilö oli pidätetty ja tämän henkilön oikeusturva edellytti asian pikaista selvittämistä. Vanhempi konstaapeli on selvityksessään kertonut, että kutsuttaessa kantelija puhelimitse kuulusteluun hän ei ilmoittanut ajankohdasta aiheutuvista hankaluuksista mitään.

Kantelijan ja vanhemman konstaapelin käsitykset tapahtumainkulusta ovat tältä osin ristiriidassa keskenään eikä tähän ristiriitaan ole käsitykseni mukaan saatavissa käytettävissäni olevin keinoin lisäselvitystä. Asia ei anna aiheutta toimenpiteisiin.

3.3

Kuulustelu ilman avustajaa

Esitutkintalain 10 §:n 1 momentin mukaan asianosaisella on oikeus käyttää esitutkinnassa avustajaa. Esitutkintalain 29 §:n 2 momentin mukaan epäillylle on ennen kuulustelua tehtävä selkoa oikeudesta käyttää avustajaa esitutkinnassa sekä siitä, milloin hänelle voidaan määrätä puolustaja. Esitutkintalain 31 §:n mukaan asianosaisen avustajalla ja asianomistajalle määrättyllä tukihenkilöllä on oikeus olla läsnä päämiestänsä kuulusteltaessa, jollei tutkinnanjohtaja painavista rikostutkinnallisista syistä sitä kiellä.

Selvitysten ja kuulustelupöytäkirjan merkintöjen mukaan kantelijalle ilmoitettiin oikeudesta käyttää avustajaa ja kantelija ilmoitti haluavansa avustajan, mutta tämä ei pääse tulemaan paikalle. Selvitysten mukaan kantelija ei kieltäytynyt ilman avustajaa tapahtuvasta kuulustelusta.

Ilman avustajaa suoritettua epäillyn kuulustelusta on todettu oikeuskirjallisuudessa muun muassa seuraavaa: "Kun tätä oikeutta ei kuitenkaan ole pidetty täysin ehdottomana, on epäillyn kuulustelua avustajan poissaolosta huolimatta pidettävä sallittuna, jos kuulustelun toimittamiselle on pätevä syy. Tätä harkittaessa on otettava huomioon aiotun kuulustelun kiireellisyys, tärkeys ja se, kuinka kauan avustajan saaminen kestää. Epäilty voi kuitenkin kaikissa tapauksissa kieltäytyä vastaamasta hänelle tehtyihin kysymyksiin ennen kuin avustaja on paikalla. Tällaisessa tapauksessa epäiltyyn ei saa kohdistaa mitään painostuskeinoja." (Halijoki; Defensor Legis 2001, s. 1050.)

Käytettävissäni olevan aineiston perusteella minulla ei ole aihetta toimenpiteisiin asiassa.

3.4

Kotietsintä

Pakkokeinolain 5 luvun 4 §:n 2 momentin mukaan sille, jonka luona kotietsintä pidetään, tai hänen poissa ollessaan jollekin hänen talonväkeensä kuuluvalla paikalla olevalle on annettava tilaisuus olla etsinnässä saapuvilla tai kutsua siihen todistaja, jollei se viivytä toimitusta. Jollei kukaan mainituista eikä heidän kutsumansa todistaja ole ollut toimituksessa läsnä, on etsinnästä viipymättä ilmoitettava sille, jonka luona se on toimitettu.

Kotietsinnän suorittamisen aikaan 29.6.2005 klo 18.40 kantelija oli kuulusteltavana poliisilaitoksella. Rikosylikonstaapeli kertoo selvityksessään ilmoittaneensa kotietsinnän suorittamisesta kantelijalle, joka oli vastannut tähän hänen vaimonsa olevan kotona. Rikosylikonstaapelin mukaan kantelija ei mitenkään ilmaissut, että haluaisi oman todistajan kotietsintään. Rikosylikonstaapeli ymmärsi tämän tarkoittavan sitä, että vaimon läsnäolo riittää kantelijalle.

Lääninhallituksen poliisiosasto on lausunnossaan katsonut, että poliisin olisi tullut oma-aloitteisesti ilmoittaa laissa säädetystä oikeudesta kutsua paikalle oma todistaja. Voin yhtyä poliisiosaston näkemykseen. Kotietsintäpaikan haltijan ja hänen kutsumansa todistajan läsnäolo-oikeudella pyritään ylläpitämään luottamusta poliisin toiminnan asianmukaisuuteen. Kotietsinnän toimittamisen avoimuudella voidaan osaltaan ehkäistä ennalta väitteitä poliisin väärinkäytöksistä toimituksen aikana. Sen johdosta on tärkeää, että poliisi oma-aloitteisesti ilmoittaa kotietsinnän kohteelle tälle lain mukaan kuuluvista oikeuksista. Saatan tämän käsitykseni rikosylikonstaapelin tietoon.

3.5

Ampuma-aselupamenettely

Sovellettavat säännökset

Ampuma-aselain 42 §:n 1 momentin mukaan luvan ampuma-aseen ja aseosien hankkimiseen (hankkimislupa) antaa ja peruuttaa hakijan kotikunnan tai kotipaikan poliisilaitos. Luvan erityisen vaarallisen ampuma-aseen ja aseosien hankkimiseen antaa ja peruuttaa kuitenkin sisäasiainministeriö. Hankkimislupa oikeuttaa myös aseosien ja aseosien osien väliaikaiseen hallussapitoon.

Lain 45 §:n 1 momentin mukaan hankkimislupa voidaan antaa sellaiselle 18 vuotta täyttäneelle henkilölle, jota terveydentilansa ja käyttäytymisensä perusteella on pidettävä sopivana pitämään hallussa ampuma-aseita ja aseosia. Huoltajien suostumuksella lupa voidaan kuitenkin antaa metsästyslainsäädännön mukaan sallittua eläinten ampumista taikka ampumaurheilua tai harrastusta varten alle 18-vuotiaallekin mutta 15 vuotta täyttäneelle henkilölle, joka muuten täyttää hankkimisluvan saajaa koskevat edellytykset.

Pykälän 2 momentin mukaan haettaessa lupaa metsästyslainsäädännön mukaan sallittua eläinten ampumista taikka ampumaurheilua tai harrastusta varten hakijan on esitettävä harrastuksestaan luotettava selvitys.

Ampuma-aseosien hallussapitoluvasta säädetään ampuma-aselain 52 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan sen, joka on hankkimisluvan nojalla hankkinut taikka yksityisen valmistamisluvan nojalla valmistanut tai muuntanut ampuma-aseosien tai aseosien osien, on luvan voimassa ollessa haettava lupaa am-

puma-aseen tai aseiden osan hallussapitoon (hallussapitolupa). Lupaa on kuitenkin haettava 30 päivän kuluessa hankkimisesta taikka valmistamisesta tai muuntamisesta. Luvan antaa ja peruuttaa hakijan kotikunnan tai kotipaikan poliisilaitos.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Hallintolain 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset. Pykälän 2 momentin mukaan asianosaisen on esitettävä selvitystä vaatimuksensa perusteista. Asianosaisen on muutoinkin myötävaikutettava vireille panemansa asian selvittämiseen.

Saadut selvitykset

Poliisipäällikkö kertoo selvityksessään siirtäneensä kantelijan aseiden hallussapitolupien päätöstä, koska rikosasian tutkinta oli edelleen kesken. Samalla poliisipäällikkö kertoo antaneensa kantelijalle mahdollisuuden esittää lisäselvitystä metsästysoikeudestaan, oikeudesta harjoittaa urheiluumuntoa sekä hankitun aseiden kaliperista.

Vastineessaan kantelija katsoo, että poliisipäällikkö on ymmärtänyt väärin aseiden kaliperin. Hankkimisluvassa mainittu kaliperi 35–45 on kantelijan mukaan tarkoittanut kaliperia välillä 35–45 ja hänen hankkimansa ase Cal. 45/70 on kaliperiltaan luvassa tarkoitettu 45. kaliperinen. Poliisipäällikkö sen sijaan katsoo, että aseiden kaliperin olisi pitänyt olla hankkimisluvassa mainittu 35–45. Kantelijan mukaan tällaista kaliperia ei edes ole olemassa.

Etelä-Suomen lääninhallituksen poliisiosasto on lausunnossaan katsonut, ettei kantelijalle olisi tullut lainkaan myöntää hankkimislupaa rikosepäilyyn vuoksi.

Arviointi

Ampuma-asealakiä koskevan hallituksen esityksen (HE 183/1997 vp) mukaan hankkimisluvan saajan sopivuudella tarkoitetaan hänen terveydentilansa ja käyttäytymisensä perusteella tehtävää kokonaisarviota. Luvan hakijan käyttäytymistä olisi arvioitava niin hänen menneen kuin nykyisenkin käyttäytymisensä valossa. Luvan hakijan käyttäytymistä arvioitaessa olisi otettava huomioon ainakin rikokset, joihin henkilö on mahdollisesti syyllistynyt.

Edelleen HE:ssä todetaan, että hallintopäätösten olisi luonnollisesti oltava yleisten hallinto-oikeudellisten periaatteiden mukaisia.

Hankkimisluvan voimassaoloa (46 §) koskevissa perusteluissa todetaan, että "hakijan sopivuus aseiden hallussapitoon tulee arvioiduksi jo hankkimisluvan yhteydessä. Hakijan sopivuutta ei ilman erityistä syytä arvioida uudelleen enää tämän jälkeen."

Hallintolakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 72/2002 vp) todetaan 6 §:n sisältyvän vaatimuksen, että viranomaisen toimien "on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia", merkitsevän ns. luottamuksensuojaperiaatteen laintasoista vahvistamista. Tämän luottamuksensuojan keskeisenä sisältönä on, että yksityisen tulee voida luottaa viranomaisten toiminnan oikeelli-

suuteen ja virheettömyyteen sekä viranomaisten tekemien hallintopäätösten pysyvyyteen.

Lupajärjestelmän kaksivaiheisuutta (hankkimislupa – hallussapitolupa) hallituksen esityksessä perusteltiin sillä, että näin voidaan varmistua siitä, että hankittu ase tai aseosa vastaa sitä, jonka hankkimiseen lupa on annettu. Lisäksi osa poliisin tiedostoihin merkittävistä tiedoista, kuten aseosan sarjanumero, on käytännössä mahdollista merkitä tiedostoon vasta aseosan tai aseosan osan hankkimisen jälkeen.

Edellä selostetusta seuraa käsitykseni mukaan, että hankkimislupapäätöstä tehtäessä on selvítettävä hakijan sopivuus sekä arviointi lupahakemuksessa ilmoitetusta harrastuksesta. Hallinto-oikeudellisesta luottamuksensuojan periaatteesta ja siitä, että hakijan sopivuutta ei ilman erityistä syytä enää arvioida hallussapitolupaa haettaessa, seuraa käsitykseni mukaan se, että hankkimisluvan saanut hallussapitoluvan hakija voi pääsääntöisesti luottaa saavansa hallussapitoluvan, mikäli ampuma-aselain 45 §:n mukaisissa edellytyksissä ei ole tapahtunut muutoksia hankkimisluvan saamisen ja hallussapitolupaharkinnan välisenä aikana.

Ampuma-aselakia koskevassa hallituksen esityksessä ei ole tarkemmin määritelty sitä "erityistä" syytä, jonka johdosta hakijan sopivuus olisi arvioitava uudelleen hallussapitolupaharkinnan yhteydessä. Käsitykseni mukaan tällaisia syitä voisivat olla esimerkiksi hakijan hankkimisluvan myöntämisen jälkeen tekemäksi epäilty rikos, joka saattaisi vaikuttaa hakijan sopivuuteen, taikka sairastuminen sellaiseen sairauteen, joka on otettava huomioon ampuma-aseluvan haltijan sopivuusarvioinnissa.

Oikeuskäytännössä asiaa on tosin arvioitu hieman toisin. Hämeenlinnan hallinto-oikeus on nimittäin ratkaisussaan 00/475/2, 5.12.2000 katsonut, että poliisilaitoksen "on ennen hallussapitoluvan myöntämistä tutkittava, täytyvätkö ampuma-aselain 18 ja 45 §:ien edellytykset hallussapitoluvan myöntämiseen".

Poliisipäällikkö on hallussapitoasiaa ratkaistessaan vedonnut seuraaviin seikkoihin:

a) poliisipäällikkö on vedonnut ensinnäkin siihen, että varkausjutun tutkinta, jossa kantelijaa oli kuulusteltu syylliseksi epäiltynä, oli 20.9.2005 edelleen kesken, minkä vuoksi hän siirsi hallussapitolupapäätöksen tekemistä rikostutkinnan ajaksi.

b) Toiseksi poliisipäällikkö on päätöksensä mukaisesti antanut kantelijalle mahdollisuuden esittää lisäselvitystä metsästysoikeuksistaan sekä oikeudesta harjoittaa urheiluaammuntaa.

c) Edelleen poliisipäällikkö on perustellut asian ratkaisemisen lykkäämistä sillä, että kantelijalla on jo ennustaan 22 aselupaa ja neljä rinnakkaislupaa.

d) Lisäksi poliisipäällikkö on perustellut lykkäystä sillä, että hakijalle annetaan mahdollisuus esittää lisäselvitystä siitä, miksi hän on ostanut 45/70 kaliiperisen aseensa, vaikka hankkimislupa on myönnetty vain 35–45 kaliiperiselle aseelle. Kuten edellä on selostettu, kantelija on vastineessaan katsonut poliisipäällikön olevan asiassa väärässä; hakemuksessa ja hankkimisluvassa tarkoitettu kaliiperi 35–45 on tarkoittanut sitä väliä, jolla hankittavan aseensa kaliiperin (ampuma-aseen piipun sisähalkaisijan suuruus) tulee olla eikä kaliiperia 34–45 ole olemassa ja hänen hankkimansa ase 45/70 on luvassa tarkoitettu. Sisäasiainministeriön arpajais- ja asehallintoyksiköstä puhelimitse saadut tiedot vahvistavat kantelijan näkemystä; kaliiperia 35–45 ei ole olemassa ja hänen hankkimansa aseensa piipun sisähalkaisijan suuruus on 45. Myöskään sisäasiainministeriön Aselupakäytäntöjen yhtenäistämisohjelman (SM-2006-02043/Tu-51) liitteenä 2 olevassa kaliiperiluettelossa ei kaliiperia 35–45 tunneta, mi-

kä käsitykseni mukaan viittaa myös siihen, ettei tällaista kaliiperia ole.

Käsitykseni mukaan edellä kohdissa a, b ja c selostetut seikat ovat sellaisia, jotka joko ovat olleet poliisilaitoksella tiedossaan hankkimislupa-asiaa ratkaistaessa tai vaihtoehtoisesti poliisilaitoksen on tullut selvittää seikat ennen hankkimislupapäätöksen tekemistä.

Rikosepäily on ollut - - poliisilaitoksella tutkittavana eikä käytettävissäni olevan aineiston perusteella hankkimisluvan myöntämisen ja hallussapitolupa-asiaa koskevan lykkäyspäätöksen välillä ole tullut ilmi mitään raskauttavaa joka olisi antanut aiheen arvioida kantelijan sopivuutta eritavoin rikosepäilyn näkökulmasta.

Metsästys- ja urheiluammuntaharrastuksista on tullut vaatia tarvittava selvitys jo hankkimislupa-asiaa ratkaistaessa. Kantelijan ampuma-aselupien määrä on ollut poliisilaitoksella tiedossa ja pitänyt ottaa huomioon hankkimislupa-asiaa ratkaistaessa, mikäli sillä on arvioitu olevan merkitystä asiassa.

Edellä selostetun luottamuksensuojaperiaatteen mukaisesti kantelija on käsillä olevassa tilanteessa voinut käsitykseni mukaan myös luottaa siihen (hänellä on voinut olla hallintolain 6 §:n mukaisesti oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettu odotus), että hänen sopivuutensa ampuma-aseen hallussapitoon on selvitetty jo hankkimislupaa myönnettäessä eli em. seikat ovat olleet poliisilaitoksen tiedossa ja otettu huomioon hankkimislupa-asiaa ratkaistaessa, eikä hänen sopivuuttaan enää hallussapitolupaa haettaessa erikseen selvitetä.

Kohdassa d selostetun lykkäysperusteen osalta totean, että lupajärjestelmän kaksivaiheisuutta on nimenomaan perusteltu sillä, että tällä tavalla tulee varmistetuksi se, että hankittu ase vastaa sitä, mitä hankkimisluvassa on tarkoitettu. Siihen nähden poliisipäälliköllä on käsitykseni mukaan ollut oikeus ja velvollisuus varmistua siitä, että ase on luvassa tarkoitettuna kaltainen. Hallintolain 31 §:n perusteella arviointi siitä, vastaako hankitun aseiden kaliiperi hankkimisluvassa tarkoitettua, kuuluu käsitykseni mukaan viranomaiselle.

Mitä tulee lääninhallituksen poliisiosaston arviointiin siitä, että kantelijalle ei olisi alkujaan tullut myöntää hankkimislupaa, totean, etten pidä tarkoituksenmukaisena tässä arvioida poliisipäällikön menettelyä tältä kannalta. Hankkimisluvan myöntämisestä koskeva lainsäädäntö antaa soveltajalleen tältä osin harkintavaltaa eikä käytössäni olevan aineiston perusteella asiassa ole aiheutta epäillä harkintavallan ylitystä siinä, että poliisipäällikkö on antanut kantelijalle hankkimisluvan.

Lopputulos

Edellä selostetulla perusteella poliisipäällikön menettely asiassa ei mielestäni ole ollut hallinto-oikeudellisen luottamuksensuojaperiaatteen mukaista. Käsitykseni mukaan kantelijan on tullut voida luottaa - - poliisilaitoksen toiminnan oikeellisuuteen hankkimislupa-asiaa ratkaistaessa eli että edellä kohdissa a–c selostetut seikat on selvitetty jo hankkimisluvan yhteydessä ja ettei hallussapitolupaa evätä tai asian ratkaisua lykätä ainakaan näillä perusteilla. Tältä osin menettely on ollut käsitykseni mukaan virheellistä.

Mitä tulee sen selvittämiseen, että ase vastaa hankkimisluvassa tarkoitettua, ei asia ole käsitykseni mukaan vaatinut montakaan päivää sen sijaan, että poliisipäällikkö on lykkäyspäätöksessään lykännyt asian ratkaisua yli kolmella kuukaudella. Hallintolain 31 §:n perusteella hankitun aseiden ja hankkimisluvan vastaavuuden selvittäminen on mielestäni kuulunut poliisipäällikölle.

Kantelija ei käytettävissäni olevan aineiston perusteella ole kärsinyt asiassa taloudellisia menetyksiä, koska hänelle on myönnetty hallussapitolupa aseisiin 22.2.2006 ja aseet ovat kuitenkin olleet hänen hallussaan hankkimisluvan perusteella lukuun ottamatta viikon aikaa, jonka toinen ase oli poliisin hallussa. Sen vuoksi ja kun säännökset tältä osin ovat jossain määrin tulkinnanvaraiset (missään ei esimerkiksi ole tarkemmin määritelty, mitkä ovat ne hallituksen esityksessä mainitut erityiset syyt, joiden perusteella hakijan sopivuus arvioitaisiin uudelleen hallussapitolupaa haettaessa), pidän riittävänä, että saatan edellä esittämäni käsitykseni kantelijan ampuma-aseluvan käsittelystä - - - poliisilaitoksen ja poliisipäällikön tietoon.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä esittämäni käsityksen kotietsinnän kohteen informoisesta rikosylikonstaapelin tietoon.

Saatan edellä esittämäni käsityksen ampuma-aselupamenettelyssä havaitsemistani ongelmista--- poliisilaitoksen ja poliisipäällikön tietoon.

- - -